

Blog 98 Geduldig wachten

Zondag 18-07-2021, Marnix

Beste volgers. Het gesprek in het Prinses Máxima Centrum over de mogelijke behandelopties ligt inmiddels drie weken achter ons. In de vorige blog schreven we dat Thomas misschien nog een chemokuur zou krijgen om de tijd te overbruggen. Die heeft hij inmiddels gehad. De chemo bestond uit een nieuwe stof, Carboplatine, en eentje die hij al eerder heeft gehad. De eerste dag was in het Prinses Máxima Centrum, de twee overige dagen op de dagbehandeling in het UMCG. Het inlopen duurde slechts een paar uur en gelukkig bleven de bijwerkingen beperkt.

Afgelopen vrijdag konden we voor de second opinion op gesprek in het UMCG. We hadden een afspraak met de orthopeed en een collega. Voorafgaand aan het gesprek werd nog een echo van de bloedvaten in beide benen gemaakt, dit voor het geval er een bypass gemaakt moet worden van een stuk gezond bloedvat uit zijn goede been. De professor orthopeed was een bijzonder aardige en sympathieke man. Hij heeft ons uitgebreid door de scans geleid en de opties met ons besproken. Hij kon eigenlijk alleen maar bevestigen dat de situatie bijzonder gecompliceerd is en de kansen klein. "Door het oog van de naald zien te komen", zoals hij het zelf uitdrukte.

Hij opperde zelfs nog een vijfde optie, namelijk het volledig wegnemen van het rechterbeen en een deel van het rechter onderlijf. De meest radicale optie. Maar voor Thomas geen optie, daar was hij wel duidelijk over: "Dan kun je me op een dienblad vervoeren", zei hij later. Maar goed, er is tenminste nog een naald en een oog en daar gaan we ons op richten. Over de mogelijkheden van bloedvat bypasses kon hij niet veel zeggen, dit is niet zijn expertise. Komende week wordt Thomas in het multidisciplinaire team van het UMCG besproken en die zullen dan hun bevindingen doorgeven aan het Prinses Máxima Centrum.

"En dan wordt het een KWW", aldus de professor. "Een KWW?" "Ja, Kiek'n Wat 't Word."

We besloten het bezoek met koffie en een broodje met neef Hans, die ook in het UMCG werkt. Hopelijk horen we de komende week ook meer over het oncologisch centrum in Essen, dat ook ingeschakeld gaat worden. Het blijft dus een zaak van geduldig afwachten, maar eigenlijk is dat helemaal niet zo erg. Het is vakantie en Thomas voelt zich prima! En hij heeft het maar druk. Oma werd begin juli tachtig, daar was hij natuurlijk bij. Maar niet te lang.

ontstaan. Eenmaal terug in het hotel was de kramp na toiletbezoek tot onze grote opluchting weer verdwenen.

Tja en dan de zondag... Max Verstappen werd na een waanzinnige race en door een discutabele beslissing wereldkampioen. Maar discutabel of niet, dat boeide ons natuurlijk voor geen meter! De ontlading op de tribune bij ons was enorm, alles en iedereen leek op een onwaarschijnlijke manier tot op de laatste seconde mee te werken aan ons avontuur! Wat een onbeschrijfelijk gevoel en wat een emotie! Alsof het allemaal voor Thomas geregiseerd was...

Blog 116 Formule 1 Abu Dhabi – Terugblik

Dinsdag 14-12-2021, Marnix

Hallo volgers! Na de beelden van afgelopen zondag dan nu maar de woorden.

Die woorden wil ik beginnen met onze dank voor alle sponsors van de crowdfundingactie die deze historische *memory trip* mogelijk hebben gemaakt!

Het was tijdens de terugreis uit Dubai nog lang nagenieten en napraten met alle fans overal om ons heen. In het holst van de nacht arriveerden we op Schiphol, waar we opgewacht werden door Marcella en zus Robin. Onze euforie op de tribune mag wel duidelijk zijn, die gold voor iedereen. Maar de ontlading was niet alleen maar om de winst van Max. Het was ook de ontlading na een lange voorbereiding van een belangrijke trip voor Thomas en met een continu knagende onzekerheid over het slagen ervan. De reis was al weken van tevoren geboekt en Thomas keek er enorm naar uit. Maar Thomas' conditie is moeilijk voorspelbaar, corona en koorts brachten een groot risico met zich mee en ik lag zelf vlak voor vertrek nog een paar dagen in de lappenmand. Het had net zo goed op een enorme teleurstelling uit kunnen draaien.

Maar de stoplichten sprongen tot onze opluchting steeds op groen en voor ons was het al een megawinst om überhaupt op het circuit terecht te komen. Laat staan Max wereldkampioen te zien worden en dan ook nog eens de manier waarop. Alles viel samen op dat ene moment, op een manier die geen mens had kunnen verzinnen. Dat moment was niet te beschrijven. Maar dat hoeft ook niet, daar hebben we de foto's en filmpjes voor.

van Rinus dus ook, hij won deze race vorig jaar. Naast de toren vonden opnames plaats: de racelegende en teameigenaar Roger Penske, een bekendheid in de Verenigde Staten, werd er geïnterviewd. Toen Roger ons zag kwam hij gelijk naar ons toegelopen en knoopte hij een gesprek met Thomas en ons aan. Ook coureur Scott McLaughlin en Dayton 500 winnaar Austin Cindric riep hij erbij. Na de groepsfoto liepen we weer terug naar de motorhome.

Eenmaal aangekomen bij de motorhome troffen we daar niemand minder dan Arie Luyendyk aan, Rinus' welbekende mentor. Thomas mocht even zijn befaamde Indy 500 winners ring om hebben. Na een leuk gesprek bood Arie aan om ons terug naar het hotel te rijden, hij zat zelf in een nabijgelegen hotel. Dat lieten we ons natuurlijk niet tweemaal zeggen. Onderweg hadden we het met Arie over van alles en nog wat en rond zes uur werden we netjes afgeleverd bij het hotel.

Eenmaal terug in het hotel waren we nog wat beduusd van de middag, die hadden we zo niet aan zien komen! Geweldig natuurlijk, de reis kan voor Thomas al niet meer stuk! En volgens Marijn staat Thomas nog meer te wachten. *Let's keep in touch!*

Nabeschouwing

Beduusd van de middag is misschien nog wel een understatement. Toen we de hotellobby binnenliepen, keken we elkaar met ongeloof aan: zijn we nu net door Arie Luyendyk naar ons hotel gebracht? Het was, zoals de titel al aangeeft, oprecht een fantastische start, het overtrof onze verwachtingen.

Blog 132 Weer een dag vol vermaak – Qualification day

Vrijdag 13-05-2022, Marnix

Beste medelezers! Ook vandaag was een geslaagde dag. Om 10.30 uur arriveerde de taxi die ons gisteren ook had weggebracht. De chauffeur, Mark, hield wel van een babbeltje en praatte weer honderd uit over zijn privéleven en van alles en nog wat. We vertelden dat we hem gisteren voor de terugreis niet meer hadden gebeld, omdat we een lift van Arie Luyendyk hadden gekregen. "Whaaat!? I live here my whole live but you get a lift from Arie?!" Dikke pret met die man en we houden hem graag te vriend, omdat het op tijd krijgen van een taxi gisteren behoorlijk problematisch was.